

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200402
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6218200402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu: V. Y. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX O. N., B. I. XXX/XX, proti žalovanej: M. L. - W. O., so sídlom XXX XX Z., B. X, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/4/2018-136 zo dňa 03. 12. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (I. výrok) a žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).

2. Podanou žalobou sa žalobca pôvodne domáhal, aby súd uložil M. v zastúpení W. povinnosť zaplatiť mu nemajetkovú ujmu v sume 1.000 eur a M. v zastúpení Q. B. nemajetkovú ujmu v sume 1.000 eur, vrátane náhrady trov konania. Mal za to, že postup povereného príslušníka OO PZ O. N., ako aj konanie dozorovej prokurátorky T. (ďalej v texte aj „prokurátorka“) v trestnom konaní vykazujú znaky nesprávneho úradného postupu. Keďže uvedené orgány verejnej moci odmietli uspokojiť jeho nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v rámci predbežného prerokovania nároku, podal žalobu na súd.

3. Žalobca v žalobe uvádzal, že dňa XX. XX. XXXX doručil na Q. B. trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Mal za to, že príslušník OO PZ vykonal v trestnom konaní nedostatočné dokazovanie, čoho následkom bolo vydanie vecne nesprávneho uznesenia o odmietnutí veci. Do uznesenia o odmietnutí veci podľa neho nebol premietnutý skutkový stav popisovaný v trestnom oznámení a navyše, časť výroku a časť odôvodnenia uznesenia obsahujú skutkové argumenty k skutočnostiam, ktoré neboli vôbec predmetom trestného oznámenia a s trestným oznámením ani nesúviseli. Proti uzneseniu o odmietnutí veci žalobca podal sťažnosť, ktorú okresná prokurátorka ako nadriadený orgán uznesením zamietla ako nedôvodnú. Podľa názoru žalobcu uznesenie prokurátorky bolo odôvodnené skutkovými tvrdeniami, ktoré sa netýkali skutkových okolností v trestnom oznámení. Sťažnosťou napadnuté uznesenie prokurátorka nechala bez povšimnutia a len z toho dôvodu nedošlo k jeho zrušeniu. Následne podal na Q. B. opakované trestné oznámenie zo dňa 21. 03. 2017. Príslušník OO PZ o ňom nekonal a vec ukončil len formálnym vybavením - listom zo dňa 10. 06. 2017 z dôvodu, že podľa zásady ne bis in idem (nie dva krát v tej istej veci) už o tej istej veci rozhodovať nebude, hoci podľa žalobcu rozhodnúť mal -uznesením. Žalobca v súvislosti

s týmto postupom osobne doručil na Okresnú prokuratúru O. N. žiadosť o preskúmanie. Prokurátorka po vybavení jeho žiadosti žalobcu listom oboznámila, že si osvojila závery uvedené v písomnom podaní povereného príslušníka OO PZ.

4. Žalobcovi bola týmto nesprávnym úradným postupom povereného príslušníka OO PZ O. N. a prokurátorky Okresnej prokuratúry O. N. spôsobená škoda v podobe nemajetkovej ujmy, ktorej zaplataenie žiada žalobou. Okresný súd podaním zo dňa 22. 10. 2019 oznámil žalobcovi, Q. B. a W. O. že v spore bude konať len so žalovaným W. O., ako orgánom konajúcim v mene M. L., a to s poukazom na ustanovenie § 1 písm. m) zák. č. 514/2003 Z. z., pretože žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15) bola podaná na viacerých orgánoch, a ako prvé vo veci náhrady škody začalo konať W..

5. Okresný súd k meritu veci žaloby uviedol, že za nesprávny úradný postup nie je možné považovať pochybenie štátneho orgánu v časti konania pred svojim rozhodnutím, a to aj v tom prípade, ak by bolo rozhodnutie štátneho orgánu nesprávne. V tomto smere poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. rozhodnutia sp. zn.: 5Cdo/126/2009, 3Cdo/220/2010, 4Ncdo/11/2010. Tiež uviedol, že pokiaľ orgán štátu zisťuje a posudzuje predpoklady pre rozhodnutie, zhromažďuje, hodnotí podklady pre rozhodnutie, právne ich posudzuje, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia a prípadné nesprávnosti, či vady tohto postupu nachádzajú svoj odraz v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím podľa § 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z. z.

6. Ďalej okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s poukázaním na ust. § 9 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. zdôraznil, že ani v jednom rozhodnutí prokurátorky (sp. zn. XB./XXX/XX/XXXX-XX, XB./XXX/XX/XXXX-XX) sa neuvádza, že by zo strany povereného príslušníka OO PZ došlo k porušeniu povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote alebo že by bola konštatovaná nečinnosť resp. zbytočné prietahy v tomto konaní.

7. Na základe uvedených skutočností, okresný súd dospel k záveru, že nebol preukázaný zákonný predpoklad pre priznanie náhrady škody, a to nesprávny úradný postup povereného príslušníka OO PZ vo veciach G.-XXX/O.-XXXX a T.XXX-O.-XXXX, preto sa ďalšími predpokladmi pre vznik zodpovednosti za škodu nezaoberal. S prihliadnutím na to, že žalobca podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody len z titulu nesprávneho úradného postupu, súd posudzoval škodu len z hľadiska nesprávneho úradného postupu, ktorý preukázaný nebol a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že v súdnej veci je jednoznačne a nevyvrátiteľne preukázané, že sú kumulatívne splnené všetky podmienky na odškodnenie predpokladané v zák. č. 514/2003 Z. z., t. j. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

9. Nesprávny úradný postup v trestnom konaní sp. zn. J. : T. - XXX/O.-XXXX vedenom na OO PZ O. N. spočívalo podľa žalobcu v postupe povereného príslušníka OO PZ, pre nedostatočne vykonané dokazovanie, čo malo za následok vydanie vecne nesprávneho uznesenia o odmietnutí veci. Skutok popisovaný v trestnom oznámení zo dňa 28. 10. 2016 nebol premietnutý do rozhodnutia s tým, že časť výroku a časť odôvodnenia uznesenia obsahovali argumenty k takým skutočnostiam, ktoré ani neboli predmetom trestného oznámenia a práve preto došlo k vydaniu vecne nesprávneho ale i zmätočného uznesenia. Nesprávny úradný postup nastal rovnako podľa žalobcu aj v trestnom konaní sp. zn. J. : T. - XXX/O.XXXX, pretože po postúpení opakovaného trestného oznámenia na OO PZ O. N., poverený policajt OO PZ nevydal žiadne uznesenie. Odvolateľ bol toho názoru, že týmto konaním sa dopustil nesprávneho úradného postupu, nakoľko trestné konanie malo byť ukončené procesnou formou, t. j. vydaním uznesenia podľa § 197 Trestného poriadku, a nie vo forme prípisu. Podľa žalobcu sa pritom jedná o jednoduchý prípad, ktorý vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu Týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, pričom policajt tento skutok kvalifikoval len ako podozrenie z trestného činu ublíženia na zdraví z nebanlivosti podľa § 158 ods. 1 Trestného zákona. Vznik škody má základ v právnej neistote žalobcu počas celého priebehu vyššie uvedených trestných konaní - od podania trestných oznámení zo dňa 28. 10. 2016 a dňa 21. 03. 2017, až po ukončenie daných konaní ako dôsledok nesprávneho úradného postupu. Škoda mu vznikla v sfére jeho osobnosti, nakoľko v spoločnosti priateľov, známych a širokej rodiny bola v značnej miere poškodená jeho dôstojnosť, česť a vážnosť, a to až do takej miery, že bolo potrebné podať žalobu.

10. Žalobca na základe vyššie uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu spolu so závislým výrokom o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s právnymi a skutkovými závermi súdu prvej inštancie uvedenými v rozsudku. Uviedol, že skúmať zákonnosť procesných postupov poverených príslušníkov OO PZ patrí výlučne do kompetencie prokurátora, ktorého závermi je súd v tomto konaní viazaný, a preto súd ani nemá právomoc posudzovať zákonnosť postupov alebo rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. V oboch prípadoch boli postupy a rozhodnutia povereného príslušníka OO PZ prešetrené kompetentným orgánom, ktorý nezistil žiadne hmotnoprávne, či procesnoprávne pochybenie zakladajúce žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

12. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach v tom, že príslušník OO PZ nepostupoval po prijatí trestného oznámenia a opakovaného trestného oznámenia v súlade so zákonom. Nezabezpečil do spisu dostatok dôkazov umožňujúcich rozhodnúť o trestnom oznámení, a preto aj následné uznesenie a vyznenie sú zmätočné. Uviedol, že v celej veci dodržal postup tak, ako si to vyžaduje zák. č. 514/2003 Z. z. a jednoznačne a zrozumiteľne zdôvodnil, ako dospel k tomu, že sú kumulatívne splnené všetky podmienky na odškodnenie, teda nesprávny úradný postup, vznik škody a kauzálny nexus medzi nimi. Vzhľadom na všetky skutočnosti uvedené v žalobe a v odvolaní trval na priznaní nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože svoju časť, vážnosť a dôstojnosť si cení v sume 1.000 eur.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil, a to z nasledujúcich dôvodov:

14. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) až d) zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej v texte „zák. č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

15. Podľa § 5 ods. 1, 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní (1). Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť (2). Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla (3).

16. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) <. a d) Ústavy Slovenskej republiky <. a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky <.

17. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

18. Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

19. Zo súdnej veci vyplýva, že žalobca sa voči žalovanej M. L. v mene ktorej koná W. O. domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, v súlade s ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. podľa ktorého, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

20. Náhrady nemajetkovej ujmy sa domáha z titulu nesprávneho úradného postupu, ktorý je upravený v ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z., a to v súvislosti s postupom povereného príslušníka OO PZ v rámci dvoch trestných konaní. V prvom prípade ide o trestné konanie vedené na základe trestného oznámenia žalobcu zo dňa 28. 10. 2016 pod sp. zn. J. : T. - XXX/O.XXXX skončené uznesením o odmietnutí veci a v druhom prípade ide o trestné konanie vedené na základe opakovaného trestného oznámenia zo dňa 21. 03. 2017 pod sp. zn. J. : T. - XXX/O.XXXX ukončené a vybavené listom zo z dôvodu, že o rovnakom skutku už bolo rozhodnuté odmietnutím veci.

21. Je potrebné pristupovať odlišne k nároku žalobcu, ktorý odvodzuje od nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia. Tieto dve kategórie nemožno navzájom stotožňovať, a ani nemožno nezákonné rozhodnutie subsumovať pod nesprávny úradný postup a opačne. Rozlišovanie medzi týmito kategóriami zodpovedá aj samotnému ustanoveniu § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., v ktorom vymenúva celkovo štyri vzájomne nezávislé kategórie príčin resp. spôsobov vzniku škody. Okrem nezákonného rozhodnutia (písm. a/) a nesprávneho úradného postupu (písm. d/), sú to aj nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody (písm. b/) a rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe (písm. c/).

22. Pokiaľ ide o trestné konanie sp. zn. J. : T. - XXX/O.XXXX, tak vzhľadom na deklarováný skutkový stav v žalobe, že daný nárok mu vznikol postupom povereného príslušníka OO PZ O. N. tým, že nevykonal potrebné dôkazy, resp. dôkazy nevykonal v nevyhnutnom rozsahu, pričom takýto postup mal za následok nesprávne rozhodnutie, t. j. uznesenie o odmietnutí veci, odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie v tom, že tu nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe. Uvedené platí z dôvodu, že pokiaľ ide o zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, tak tento druh nároku nezakladajú pochybenia, prípadne nedostatky v priebehu konania pred vydaním rozhodnutia, a to ani za situácie, ak tieto následky viedli k vydaniu nesprávneho rozhodnutia. Pokiaľ orgán štátu zisťuje, zhromažďuje, hodnotí podklady alebo ich právne posudzuje, aby mohol vo veci rozhodnúť, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu individuálneho rozhodnutia. Prípadné nesprávnosti, či vady tohto postupu orgánu verejnej moci preto nachádzajú svoj odraz až v obsahu rozhodnutia a môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle ust. § 5 a nasl. zák. č. 514/2003 Z. z., ako to správne uviedol aj okresný súd.

23. V žalobe namietaný postup príslušníka OO PZ, ktorým žalobcovi nebolo v trestnom konaní umožnené nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu sp. zn. J.: T.-XXX/O.XXXX sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, že nesprávny úradný postup v tomto smere nebol preukázaný. To vyplýva z ust. § 9 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď v ods. 3 zákon ustanovuje, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu povereného príslušníka OO PZ možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu prokurátorom. V danom prípade prokurátor podľa ust. § 69 ods. 2 Trestného poriadku preskúmal dôvodnosť odmietnutia nahliadnutia do spisu, a to na žiadosť žalobcu, teda osoby, ktorej sa odmietnutie

týka. Prokurátorka okresnej prokuratúry žiadosť vybavila a v listine zo dňa 08. 03. 2017 uviedla, že postup povereného príslušníka OO PZ, pokiaľ tento neumožnil nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu V. Y. Z. (žalobcovi) bol správny, z dôvodu, že ust. § 69 ods. 1 Trestného poriadku, taxatívne vymenúva osoby, ktoré môžu nazerať do vyšetrovacieho spisu, avšak Y. Z. zo svojho postavenia oznamovateľa medzi tieto osoby nepatrí. Vzhľadom na to, že pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu je možné vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu, je v zmysle uvedených zistení prokurátorky zrejmé, že k nesprávnemu úradnému postupu neumožnením nazretia do vyšetrovacieho spisu nedošlo, pretože odopretie bolo dôvodné.

24. Poverený príslušník OO PZ postupoval v súlade so stanoviskom N. B. Z. Z. zo dňa XX. XX. XXXX pod P. XXX/XX-X, s odkazom na postup Q. B., ktorá uviedla, že v prípadoch, keď o trestnom oznámení oznamovateľa bolo už orgánmi činnými v trestnom konaní podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku právoplatne rozhodnuté a oznamovateľ následne po takomto právoplatnom rozhodnutí o jeho trestnom oznámení podá opätovne orgánom činným v trestnom konaní nové trestné oznámenie s rovnakým obsahom, ktoré neobsahuje žiadne nové skutočnosti, orgány činné v trestnom konaní o tomto novom trestnom oznámení už podľa Trestného poriadku nerozhodujú a oznamovateľa len písomne upovedomia, že o obsahovo rovnakom trestnom oznámení už právoplatne rozhodnuté bolo.

25. Postup povereného príslušníka OO PZ bol preto správny a tento záver konštatovala aj T. B. O. N. v písomnom vyhotovení č. XB. XXX/XX/XXXX-XX zo dňa XX. XX. XXXX vo veci žiadosti o prešetrenie postupu. V súlade s ust. § 9 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu povereného príslušníka OO PZ možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu prokurátorom, avšak z obsahu vybavenia prokurátorky nevyplýva, že by došlo zo strany povereného príslušníka OO PZ k porušeniu povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote alebo, že by bola konštatovaná nečinnosť resp. zbytočné prietahy v tomto konaní, nebol nesprávny úradný postup povereného príslušníka OO PZ preukázaný ani v trestnej veci sp. zn. J.: T. - XXX/O.XXX.

26. Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne iné relevantné skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že v trestnom konaní sp. zn. J. skutočne došlo k nesprávnemu úradnému postupu a nespochybnil ani skutkové a právne závery okresného súdu.

27. Odvolací súd na základe uvedených dôvodov napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

28. Okresný súd rozhodol vecne správne aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ak rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP, ktorú skutočnosť odvolací súd uvádza napriek tomu, že rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo konkrétnymi dôvodmi žalobcom v odvolaní napadnuté, avšak ide o výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej.

29. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, odvolací súd jej podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % o výške ktorých podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).